

גליון היכל הקודש

גליון שבועי יוצא לאור ע"י
מוסדות היכל הקודש ברסלב ירושלים
עתי"סדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות..... 6:16
מוצאי יו"ט ראשון..... 8:10
שיעורים כסדרון וא' דפסח
נ"ך..... ישעיה מ' מ"א
בבלי..... שקלים ז'
ירושלמי..... כתובות י"א
תוספתא..... אהלות ז'
רמב"ם..... איסורי ביאה ג'

שנה 10, גליון 27 (492)

יום טוב פסח, שעת תשפ"א לפ"ק

מוהרא"ש מספר

אף פרוור חמץ

האר"י הקדוש אומר שמי שזוהר לא לאכול פרוור חמץ במשך כל חג הפסח, יכול להיות בטוח שהוא יהיה שמור מעבירות כל השנה. אנשים שואלים על זה קשיה חזקה, אנחנו הרי רואים כמה היהודים נזוהרים שלא יהיה שום פרוור חמץ בבית; עובדים קשה, מנקים ומקראפים, וממש לא שייך שבדרך הטבע עדיין <<<<<<

מילה של התחזקות

כשאתם מנקים את החמץ תבקשו מהשם על החמץ שבלב, החמץ שמנח במח; היצר הרע שנקרא (ברכות יז): 'שאוור שבעסה', שלא יהיה לנו שום קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא. קשיות וספקות הם אסורים – אפילו במשחה; נקודה אחת של קשיות באמונה זה כבר מר מאד, כפי שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה): "ותעשה מאותיות חמץ מצה, הינו שלא תחמץ חמץך", לחמץ ומצה יש את אותם אותיות, לשניהם יש מי וצי, כל ההבדל הוא רק האות חיי"ת והאות ה"א שזה בסוף הכל הבדל של נקודה קטנה, כי אם מוסיפים נקודה קטנה לאות ה"א זה נהיה חיי"ת; אומר רבינו שצריכים להזהר ממחשבות רעות אפילו במשחה.

חברים יקרים, דעו לכם שבלי תפילה לא יכולים לעשות פלוג; צריכים לבקש הרבה: "רבונו של עולם תעזר לי שאהיה זהיר ממשחה חמץ, שאזכה להפגס לחג בשמחה"; רק כך אפשר לזכות להזהר מחמץ ולהיות שמח בחג.

(עצתו אמונה ויקרא תשפ"א)

לשמוח עם המצות הקדושות

פעם תפס רבינו הקדוש את המצה בפסח, ואמר: לפאוחזים מצה ביד אוחזים אלוקות ביד, "אז מ'האלט מצה אין דער האנט האלט מען גאט אין דער האנט", ומספרים על הרב הקדוש מברדיטשוב זי"ע, שהיה מנשק את המצות בפסח מרוב חביבותו, וכן מוכא בשל"ה הקדוש (מסכת פסחים, מוכא בכאר היטב אורח חיים סי' תע"ז סעיף קטן א') שראה בני עליה שהיו מנשקים המצה, ולכן צריכים לשמוח מאד מאד באכילת מצה במשך כל ימי פסח הקדושים בשעת אכילת מצה ראוי לאדם לכוון שתפגס בו אמונה קדושה וטהורה, ויזכה לאמונה ברוחה ומזככת בו יתברך, כי בזוהר הקדוש (פרשת בא מא ע"א) נקראות המצות - "מיכלא דמהימנותא" (מאכל של אמונה), נמצא, שבכל לעיסה לעיסה של מצה, נכנסת בו אמונה, כי מתחיל לשאול את עצמו, למה אני אוכל מצה עכשיו? הלא רק מפני שהקדוש ברוך הוא צוה אותי... נמצא שבכל לעיסה נכנסת בו אמונה. וכן המצות ממשיכות לעצמו רפואה שלמה לכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, רפואת הנפש ורפואת הגוף, כי במקום אחר בזוהר הקדוש (פרשת תצוה קפג ע"ב) נקראות המצות "מיכלא דאסנתא" (מאכל של רפואה).

נמצא שבפאשר יהודי זוכה לאכול את המצה הקדושה הוא מזדכך לגמרי מבית ומחוץ; הוא זוכה לאמונה קדושה וטהורה, וגם מתרפא מפל סוגי מחלות הנפש והגוף, הן רפואה ברוחניות והן בגשמיות.

האמת היא ששני דברים אלו, אמונה ורפואה, הולכים ביחד. רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ה) שכל החלאים שאדם סובל באים מחסרון אמונה. בכל מחלה זה כך, אבל במיוחד זה שייך במחלות הנפש. כשאדם נעשה עצבני וכעוס מאד מפל פרט קטן שלא הולך כרצונו, כשאדם חושב על אנשים אחרים, הוא מקנא בזולת ומתעצבן על כל אחד, או כשאדם תמיד מדאג, הוא תמיד דואג מה יהיה, יש לו פחדים וחרדות שעומדים להגיע דברים נוראים מאד, הוא כל הזמן מהרהר בדבר אחד והוא לא מצליח להתפטר מהמחשבות שמייסרות אותו. וכן הלאה יש כל מיני מחלות עצבים שהרבה אנשים סובלים מהן. והדרך היחידה להתרפא מזה, להחליץ מפל סוגי הקשיים והבעיות, היא רק על ידי אמונה. כשיהודי מחדיר בעצמו שאין שום דבר בעולם מבלעדי השם יתברך. אף אחד לא יכול להיטיב עמו ואף אחד לא יכול להרע לו בלי השם יתברך. אף אחד לא יכול לקחת ממנו כלום בלי השם יתברך; אזי מוחו מזדכך והוא מתרפא מפל מחלותיו.

לכן צריכים לשמוח מאד עם המצות הקדושות ולבקש מהשם יתברך שנוזק לכל הסגולות הטובות שטמון במצות. ולא לעשות מתח מהמצות, כמו שיש שממציאים כל מיני חומרות יתירות איד לאכול המצה בהדור רב כפי דעתם, ולפעמים גם נכנסים לסכנות מחמת זה, ולבסוף אין אוכלים כדרך אכילה, ובינתיים שוכחים את העקר שאוכלים את המצה רק פי אנו מאמינים בהשם יתברך שצוה אותנו לאכל את המצה, ובזה עלינו לשמוח מאד.

(קינטרס פסח כשר)

ספור חייו של רבנו הקדוש (ק)

תקציר: רבינו מתאכסן בשבת בעיר אומאן, על הדרך לעיר ברסלב

שפז

ואז בהיות רבנו ז"ל בעיר אומן בדרך לנסע לעיר ברסלב, נתקרב אל רבנו ז"ל אדם גדול מאד, בקי בקבלה מעשית. והיה שוחט ודבק ברבנו ז"ל מאד מאד.

וכששמע מאנשיו, שרבנו ז"ל יהיה בראש השנה בעיר ברסלב, וכל ענין רבנו ז"ל הוא רק ראש השנה, ועל-כן אחר השבת נכנס אל רבנו ז"ל ושאל אותו, אם יסע אצלו על ראש השנה על-ידי השתמשותו בקבלה, (הינו קפיצת הדרך), כי רב היום עוסק בשחיטת עופות, וזו פרנסתו, ומאומן לברסלב ערך מאה וויערסט. ענה לו רבנו ז"ל: "לא, אלי צריכין לסע בעגלות ובסוסים".

שפח.

יום ג', פרשת פי תצא, י' באלול נכנס רבנו ז"ל לעיר ברסלב. ואז ביום ההוא היה יום השוק (יריד) בברסלב, והיו שם הרבה אנשים מכל הכפרים הסמוכים. ומחמת גדל הרעש של קבלת פני רבנו ז"ל, נתפרסם בואו לכל האנשים, שבאו על היריד.

והתחילו לדבר מרבנו ז"ל, איך שהוא ממאס במנהגי המפרסמים, שעשו התאספות של אכילה ושתייה, אבל רבנו ז"ל אינו מדבר רק מתורה ומתפלה, והוא מצוה, שיתודו לפניו, וכך נתפרסם שמו של רבנו ז"ל.

שפט.

ואז היה בעיר ברסלב חזן אחד, שרננו אחריו מאד, רחמנא לצלן. ואנשי העיר לא היו שבעי רצון ממנו מחמת החשד, שחשדוהו במעשים מכערים. וכשראה, שרבנו ז"ל בא בעיר, על-פני הקדים את עצמו לקבל פניו ועזר עם החפצים והתחיל להתחנף, כאינו יודע שום דבר.

שצ.

ליל שבת קדש פרשת פי תצא מזגו את הכוס לרבנו ז"ל לעשות קדוש, ונהפך הכוס, ונשפך כל היין על הארץ. ומזגו לו כוס אחר, וקדש עליו. ואחר-כך אמר: "היום נטע שם ברסלב חסידים, ושם זה לא ישתקע לעולם, כי לעולם יהיו אנשי-שלומנו נקראים על שם העיר הזאת ברסלב". וכך זה נשאר עד היום הזה (וראה לקמן סימן ת"ל עיין שם).

שצא.

באמצע הסעודה בקש החזן הנ"ל את רבנו ז"ל, שיינחו לזמר הזמירות, ולא רצה רבנו ז"ל. וכן היה בבקר בסעודה השנייה, בקש החזן את רבנו ז"ל, שיינחו לזמר הזמירות, ולא רצה רבנו ז"ל.

ואז בסעודה שלישית אמר רבנו ז"ל התורה "אקרוקתא" בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג' המתחלת: מי ששומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת הבורא, עיין שם. ואז ראו כל אנשי העיר את נבואת רבנו ז"ל, ואיך שצופה ברוח הקודש, והיו שבעי רצון מאד.

ואך במוצאי שבת-קדש אחר הבדלה אמר רבנו ז"ל להחזן: "נו זינג המבדיל" (נו תשיר לנו את נגון "המבדיל בין קודש לחול) והתחיל לנגן בדרך החזן. וכשהגיע אל תבת "חלפה עונת מנחתי" טעה ושר בקול גדול "חלפה עונת מטתי, ונעשה צחוק גדול, ונתביש מאד וברח ולא רצה להיות חזן עוד.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

שאר אצל יהודי חתיכת חמץ בפסח; ועם כל זה רואים שלא כל אחד זוכה להבטחה הגדולה, לצערנו כן נכשלים בעברות במשך השנה.

התרוץ על זה הוא שאם היה יהודי היה שמח כל השנה עם זה שהוא זכה לא לאכול חמץ בפסח, הוא היה שמח בזה שהוא זכה לאכול מצה בפסח, אז הוא בודאי היה שמור מעבירות כל השנה.

היצר הרע אוהב לשבר את האדם ולהזכיר לו את הדברים הרעים שהוא נכשל בהם. במקום שהאדם ישמח עם כל הדברים הטובים שהוא עושה, הרי כל יהודי מלא במצוות, כפי שחז"ל אומרים

(ברכות נ"ז:) על הפסוק (שיר השירים ד', ז) "כפלה הרמון רקתך" - אפילו ריקנים שבך מלאים מצוות כרמון", ועם זה היהודי צריך לשמוח מאד, אבל היצר הרע הרי לא רוצה שהיהודי ישמח עם המצוות, הוא רק רוצה שהיהודי יהיה עצוב ושבור, כי הוא יודע שכך הוא תפס את האדם בשק שלו. כשאדם עצוב הוא מתרחק מהקדוש ברוך הוא, הוא מאבד את החשק לעבוד את השם. אסור לנו להתפתות מהיצר הרע, יהודי צריך לשמוח תמיד, הוא צריך לחפש את הנקודות הטובות שיש לו ולשמוח עם זה, ואז הקדוש ברוך הוא יעזר לו שהוא יהיה באמת יהודי כשר, והוא יעזוב את כל הרע (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רמ"ב).

אחד מתלמידי ה'נודע ביהודה' יצא לתרבות רעה עד שהשתמד רח"ל והפך לפמר. ה'נודע ביהודה' הצטער מאד על הענין איך קרה כזה דבר שתלמיד שלו יצא לתרבות רעה, ובקש ממקורביו לחקור היכן נתן לפגוש את התלמיד שסרח לשאול אותו בעצמו מה הסבה שהביאה אותו לזה, עד שאכן הצליח לפגוש אותו.

במהלך הפגישה התודה הכמר וספר: זה היה כשהוא עוד היה בחור בישיבה, אז היה הסדר שהבחורים אוכלים כל יום אצל בעל הבית אחר מהעיר, הדרך-דורתו החלה בחג הפסח. הוא סעד אצל בעל הבית אחד, ובמהלך הסעודה התעוררה שאלה חמורה של חמץ על קוגל תפוח אדמה שנמצא בזה חטה. שגר אותו בעל הבית עם השאלה אל הנודע ביהודה. באותה שעה הוא הציע בפניו את כל השיטות והספקות הנוגעים להלכה זו, ואמר שמצד הדין היו יכולים לצדד להקל, אך מפל מקום מחמת חומרא

=====

שאלות ותשובות ברסלב חמי מסתפל עלי בזלזול, מה אני יכול לעשות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחננתי בערך לפני שנה, אני מאד מרצה בפית. דבר אחד מאד מפריע לי, שחמי מסתפל עלי בזלזול, הוא מתניח אלי בכטול ואוחז שאני לא שוה כלום. חמי הוא אדם חשוב, גם אבי הוא איש מכבד, נראה שהשדיוף נעשה לכבוד המחוננים. אבל אותי בעצמי חמי לא מחבב. הוא לא אומר לי דעות, להפך, הוא מעולם לא אמר לי דעה מה שאני עושה, ואני מאד מכיר לו טובה על זה, אבל אני רואה על המבטים שלו, כשאני יושב בסעודה ובמקומות אחרים, שהוא מזלזל בי, הוא חושב שאני ילד קטן, וכשאני אומר פעם משהו בסעודה או משהו, הוא מסתפל ככה מהצד בזלזול, לפעמים הוא גם יכול לעשות תנועת ביטול עם היד.

יש לי קשר קרוב בפית, אני מאד מרצה ואני חושב שגם היא מרוצה. יכול להיות שאני לא כל כך חזק כמו חמי, או כמו ילדיו האחרים. כשעולה שאלה במשפחה, וכל הלומדים מתחילים לדבר, אני הילד הקטן, דוקא עם הגיסים שלי אני בקשר מאד קרוב, אני לא מרגיש משפל מהם, אבל מחמי כן.

הרבה פעמים לפני שבת, אני מתכוונן, שאגיע מוכן לסעודה ויהיה לי מה לדבר, אבל בכל זאת, הוא מתנהג אלי כאל ילד קטן, אפילו בדברים אחרים. הוא מרגיש שאני שוטה ואני לא מרגיש את זה. אני לא חושב שיש לו טענות על מה שאני עושה, אני חושב שאין על מה להיות בטענות. הוא רק מחשיב אותי כטפש, והוא חושב שאני לא מרגיש את זה.

זה מאד מפריע לי ואני כבר לא יכול לסבול את זה. האם לראש הישיבה יש עצצה לזה?

לזה?

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ויקרא, ד' ניסן, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

אני לא מכיר אותך ולא את חמיק, אני לא יודע אם זה באמת כך; כפי שאני מבין מדברייך נראה לי שזה הבעיה שלך, זה אתה שמשפיל את עצמך כשאתה הולך לחמיק. אתה לא היחיד עם הבעיה הזו, הרבה אברכים עוברים את זה בשנים הראשונות שלהם, הם מלחיצים את עצמם, הם רוצים להציג לחמיהם שהם למדנים וכו'.

אותו דבר יש להפך, הרבה נלחצים מהחמין; מתחילים לעשות מנהגים חדשים מאז שהבנת מתחננת, מפחדים 'מה החמין יגיד עלי? מה החמין יחשב עלי?' מתחילים להתנהג אחרת מאידך שהתנהגו עד עכשיו, החמין יושב בשלחן עם הדמיונות שלו והחם יושב מולו עם הדמיונות שלו, שניהם משחקים משחק קשה, זה לוחץ להם במח, כל אחד חושב שהשני מסתפל עליו בזלזול או בהערכה.

תבקש מהשם שתצא מהדמיון, שתתחיל לחיות עם השם יתברך; לעשות מה שהשם אומר בשמחה ואם השני כן אוחז ממני או לא - זה לא קשור אלי, זה קשור לשני. אני יודע על חסיד ברסלב שלא משנה אצלו אם אומרים לו מחמאה או בקרת, הוא לעצמו מבקש מהשם יתברך שהוא יעשה רק את רצון השם ומה שאחרים אומרים לא קשור אליו, זה אפילו לא אכפת לו.

נניח שזה כן נכון, חמיק צוחק ממך, אל תתק את זה ללב; תזרה לא לספר לאשתך, אני מבין מדברייך שאשתך כן מסתפלת עליך יפה, זה הרי טוב; זה הרי העקר, שיהיה שלום בבית, שיהיה אהבה בבית. אל תדבר אליה אף פעם נגד ההורים שלה; חמיק תגיד 'אבא שלך הוא אדם טוב', היא תאמר את זה להוריה, וכך חמיק יתחיל להסתפל עליך יפה.

בכל מקרה, כן צוחקים ממך - לא צוחקים ממך, אתה תראה שיחזיקו ממך

דחמץ יש לשרף הכל. ומכיון שהמאכל היה חביב עליו והיה מאד רעב, וזה היה בערב פסח שכבר אסור לאכל חמץ ומצה אסור עדיין לאכל, אבל בגלל שהיה רעב עשה חשבון שהרי הנודע ביהודה אמר כמה שיטות שכן אפשר לאכל את זה... הוא יצא ואכל אותו, ולבעל הבית אמר שהנודע ביהודה אסר את זה והוא כבר שרף את זה.

ומיד אחרי שאכל את הקוגל היצר הרע התחיל לעבוד על הבחור, "תסתפל איך שונכשלת כל כך ואכלת חמץ בפסח שזה כל כך חמור", וכך הוא הכניס אותו במרה שחורה וביאוש שהוא כבר לא שוה פי הוא עבר על אסור כזה חמור.

בלילה כשהבחור היה צריך לקרא קריאת שמע של המטה, אז הוא חשב לעצמו "אני עכשיו הולך לקרא קריאת שמע? הרי עשיתי היום כזה אסור חמור", אז הוא לא קרא קריאת שמע, בבקרה הוא כבר בודאי לא נטל ידים, פי הוא הרי כבר עבר על אסור כרת, והוא כבר במילא נכרת מכלל ישראל, וכך הוא התדרדר הלאה והלאה, מעבירה לעבירה, עד שהוא נפל והוא השתמד רח"ל עד שהוא נעשה בישוף.

כמובן שהנודע ביהודה דבר אתו, עד שהוא החזיר אותו בתשובה, הוא זרק את כל השטויות שלו, ונהיה בחזרה יהודי כשר.

רואים מהספור את החשיבות של מה שרבינו מלמד אותנו שצריכים תמיד להסתפל על הנקודות הטובות, כי אם לא יתחזקו עם הדברים הטובים, ויסתכלו רק על החלקים הרעים, יכולים להדרדר כל כך רחוק עד שעוזבים את ההקדמות לגמרי רחמנא ליצלן.

ולהפך, כשיהודי מתחזק להסתפל רק על החלקים הטובים שלו, אפילו שבאשר הוא מסתפל היטב על עצמו ורואה שהוא מאד רחוק מהקדוש ברוך הוא, לצערנו הוא כבר נכשל בעברות חמורות, ובכל זאת הוא מתחזק לראות רק את הדברים הטובים שהוא עשה, אז הוא זוכה שהוא באמת נהיה יהודי כשר אמתי.

רבי נתן אומר שמשׁיח יכבש את העולם על ידי זה שהוא יכניס בעולם את הלמוד הזה, שצריכים רק להתחזק ולהסתפל רק על הנקודות הטובות שעושים ולשמוח בזה, כפי שחז"ל אומרים (פסיקתא דרבי כהנא) שמשׁיח ילבש בגד שיהיו בו כל הנקודות הטובות של כל היהודים.

(קונטרס פסח כשר)

BreslevCenter.com/answers

<<<<<<

בשמים, שלמעלה יסתכלו עליך יפה.

אתה מזכיר לי ספור שמוהרא"ש היה מספר הרבה. ידוע שלצדיקים היה ענין גדול להקשיב בליל פסח איך אנשים פשוטים עורכים את הסדר עם הטעויות שלהם וכו', אחד מהצדיקים שמע בליל הסדר איך יהודי פשוט בוכה במלים: "תם מה הוא אומר?" הוא חזר על זה שוב ושוב בדמעות רותחות, כששאלו אותו: "מה יש לבכות במלים האלו?" הוא ענה: "אני לא מבין כלום, אני רואה שהחכם אומר משהו, שהרשע אומר משהו, מה אכפת לי מה החכם אומר עלי? מה אכפת לי מה הרשע אומר עלי? אבל דבר אחד בן אכפת לי: תם מה הוא אומר? הוא מצביע כלפי מעלה: 'מה אומרים עלי למעלה בשמים (ברוסית אומרים 'שם' - תם); ההוא אוחז ממני, השני לא אוחז ממני, אחד אומר שאני בטלן, השני אומר שאני שלימזל, אבל רבוננו של עולם מה אתה אוחז ממני? רבוננו של עולם אני רוצה שאתה תסתכל עלי במבט טוב, אני רוצה להיות פשוט, אני רוצה להיות קדוש; יותר מזה לא אכפת לי."

השם יעזר שנוכח לחיות עם אמונה, שיהיה אכפת לנו רק רצון השם יתברך.
(צעתו אמונה ויקרא תשפ"א)

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה שמעון פולק הי"ו
להולדת בנו בכורו למזל טוב

מו"ה מוטי יעקבזון הי"ו
להולדת בנו בכורו למזל טוב

הבה"ה ישראל חיים זילבר הי"ו
לרגל איחוסו למזל טוב

התחממו לחג הפסח

בשיעורים נפלאים בלה"ק

0797040066 2, 2

שיעורים מספר 3,31,47

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם

קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של ₪18 לחודש בלבד

0775309648 ae.148.148@gmail.com

הפצה סנטר - ירושלים עיר הק

ספרים | קונטרסים | דיסקים | כרטיסי SD | כונן USB
שיעורים | חיזוק יומי | לינונים | נוסחאות
- מראש הישיבה שליט"א -

להרשמה לנסיעות לציון הקדוש
של מוהרא"ש זיע"א

התקשרו 052-7644-664

אני בעצמי נגאלתי ממצרים

חז"ל אומרים (פסחים קט"ז): "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". איך אפשר להראות את זה, איך יהודי יכול להרגיש בזמננו כאילו הוא יצא ממצרים? אבל כשיודעים מה פרוש מצרים, אז התשובה מובנת מאליה, כשהיהודים היו במצרים, הנה שלהם היה בגלות, הם לא דברו אל השם יתברך, הם היו משעבדים לפרעה הרשע, שהאותיות שלו הם "פה רע". הם דברו דברים שלא צריך לדבר, והם לא דברו אל השם יתברך. עד שהקדוש ברוך הוא רחם על בני ישראל ושלח להם את הצדיק הגדול משה רבינו, שלמד ליהודים שהעצה היחידה לצאת מכל הצרות והבעיות זה רק לפתוח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך, ועל ידי זה הם זכו לצאת ממצרים, והם קבלו את חג הפסח, שהוא אותיות "פה סח" - הנה מתחיל לדבר אל השם יתברך. הפסוק אומר (שמות י"ד, ב) "וישבו ויחננו לפני פי החירות" הנה שלהם יצא לחרות, הנה שלהם כבר לא היה סגור, הם כבר התחילו לדבר אל השם יתברך; וכך הם נגאלו מהגלות הקשה של מצרים ומכל הצרות והבעיות שלהם. זה דבר שחוזר על עצמו בכל דור אצל כל יהודי לכל אדם יש את הצרות והבעיות שלו, כל אחד מתייגע עם קשיים ברוחניות ובגשמיות, לכל אחד יש את הגלות הפרטי כשהוא משעבד למגבלות שלו; עד שהקדוש ברוך הוא עוזר ומוצאים צדיק אמתי שיכול לעזור לאדם, הוא מלמד את האדם שהוא יכול להושע בקלות, שיש לו דרך להגאל מהגלות שלו, לצאת מכל הצרות והבעיות שלו, והדרך היא שהוא יפתח את הפה שלו ויתחיל לדבר אל השם יתברך, לספר להשם יתברך כל מה שהוא עובר, ואז הקדוש ברוך הוא יעזר לו ויוציא אותו מכל הצרות, הוא יעזר לו וישלח לו את כל הישועות וכל הרפואות.

כשאדם זוכה לזה, הוא מוצא צדיק אמתי שפותח לו את הפה וגורם לו לדבר אל השם יתברך; אדם כזה באמת מרגיש שהוא בעצמו יצא ממצרים, הוא נגאל ממצרים הפרטית שלו.

נוהגים לומר לפני אמירת ההגדה את קטע הזוהר (פרשת בא, מ): "פקודא בתר דא", הזוהר אומר שם שחובה על כל אדם לספר תמיד את הנסים שהקדוש ברוך הוא עשה אתו. כשלאדם קרה גס, היתה לו בעיה והקדוש ברוך הוא עזר לו, שהוא צריך לספר ולפרסם את זה לכל אחד; אבל כשלאדם קרה גס כל כך גדול הוא מצא צדיק, את רבינו הקדוש, שפתח לו את הפה שיתחיל לדבר אל השם יתברך, אז זה הנס הכי גדול. כי זה כבר יעזר לו עם כל הבעיות שיבואו עליו במשך כל החיים שלו. כל בעיה שרק תהיה, הוא ידע את הפתרון הנכון, הוא יפנה רק אל השם יתברך, ובאופן הזה הוא תמיד יצא מכל הצרות שלו.

אדם חושב שרק צדיק גדול יכול לדבר אל השם יתברך. אדם חושב שאם הוא עדיין לא מצא קדוש כמו היהודי הכשר האמתי, אז הוא עדיין רחוק מאד מהקדוש ברוך הוא והקדוש ברוך הוא לא מקשיב לתפלות שלו. אדם חושב שרק כשהוא כבר כמעט סוף העולם, הוא כבר ניסה את הכל והוא עדיין לא נושע, רק אז הוא יכול לפנות אל השם יתברך, וגם אז הוא לא יכול לדבר אל השם יתברך סתם כך בשפה האישית שלו, רק אם הוא יאמר את כל ספר התהלים, רק אז זה נקרא שהוא באמת בקש מהשם יתברך.

אבל מגיע רבינו הקדוש ומלמד אותנו שהקדוש ברוך הוא נמצא תמיד אצל כל יהודי, לא משנה איך הוא נראה, לא משנה אם הוא גדול או קטן, תמיד הקדוש ברוך הוא מוכן להקשיב לכל מילה שיוציאת מפיו של כל יהודי. היהודי צריך פשוט לפתוח את הפה ולאמר להשם יתברך בשפת האם שלו, מה שעובר עליו, כמו שהוא היה משיח את לבו אל חבר טוב. הסבה למה הקדוש ברוך הוא מביא את הצרה על האדם, היא רק כי הוא רוצה להזכיר לאדם, הוא רוצה לעורר אותו מהשינה, הוא רוצה שהאדם כבר יפתח את הפה ויתחיל לדבר אתו.

(קונטרס פסח פשוט)

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

5000 גליונות נתרמו ע"י

מו"ה שמעון פולק שליט"א

לרגל הולדת בנו בכורו למזל טוב

ה' יעזור שירוה ממנו רוב נחת וזכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו

ביהמ"ד היכל הקודש ברסלב

עיר"ק ירושלים תובב"א

רחוב רבי נחמן מברסלב 12

מנחה וקבלת שבת

חצי שעה אחרי זמן הדלקת הנרות

תפלת שחרית שב"ק 9:15

מנחה וסעודה שלישית

חצי שעה לפני השקיעה

קוואל מון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סימורי תפילה; מתכונים; ועוד

ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / 845-351-9060

אנגליה 03303502363 / קנדה 438-320-9090

חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניונים; סימורי תפילה; ועוד

ארץ ישראל 0797040066 / ארה"ב 212-444-9191 / 845-351-0910

אנגליה 03303502361 / קנדה 438-300-8080

לקבלת הגליון במייל breslevcenter@gmail.com